NORAKSTS
Lieta Nr.A42480907
Lietvedības Nr.A2464-08/12

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā, 2009.gada 9.janvārī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnesis Dz.Melbārdis,

piedaloties sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Aivars" valdes loceklim *R.P.* un Latvijas Republikas pusē pieaicinātas iestādes Valsts vides dienesta pilnvarotajam pārstāvim Feliksam Klagišam un zvērinātam advokātam Jānim Dzirniekam,

2008.gada 19.decembrī Rīgā, Antonijas ielā 6, atklātā tiesas sēdē izskatot administratīvo lietu, kas ierosināta pēc sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Aivars" pieteikuma par Valsts vides dienesta ģenerāldirektora 2007.gada 9.marta lēmuma Nr.G01/9P atcelšanu,

k o n s t a t ē j a :

[1] 2007.gada 16.aprīlī Administratīvajā rajona tiesā saņemts sabiedrības ar ierobežotu atbildību (turpmāk – pieteicēja vai SIA „Aivars") pieteikums par Valsts vides dienesta ģenerāldirektora (turpmāk – atbildētājs vai VVD) 2007.gada 9.marta lēmuma Nr.G01/9P atcelšanu.

[2] 2006.gada 17.decembrī Jūras un iekšējo ūdeņu pārvaldes Mērsraga kontroles sektora vadītājs veica SIA „Aivars" piederošā kuģa „Ena" pārbaudi un konstatēja, ka kuģa „Ena" kapteinis 2006.gada 17.decembrī ir ziņojis Jūras un iekšējo ūdeņu pārvaldes Zivsaimniecības informācijas daļai par 2000 kg reņģu un 500 kg brētliņu nozveju.

Zvejas žurnāla Nr. 120436 1.lapas 15.ailē ierakstīts nozvejas apjoms – 2000 kg reņģu un 500 kg brētliņu. Zvejas žurnāla Nr. 120436 19.ailē norādīts izkrautais daudzums – 2500 kg reņģu un 700 kg brētliņu. Kļūda kilogramos, kas pieļauta ziņojot Jūras un iekšējo ūdeņu pārvaldes Zivsaimniecības informācijas daļai un reģistrējot nozvejas žurnālā, pārsniedz 20% robežu, kā arī zvejas rīka izmērs zvejas žurnālā ierakstīts nepareizi – neatļautais 14 mm.

Par minētajiem pārkāpumiem 2007.gada 2.janvārī Jūras un iekšējo ūdeņu pārvaldes Mērsraga kontroles sektora vadītājs sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.AE002206 un 2007.gada 8.janvārī pieņēma lēmumu Nr.11Q/002206, ar kuru SIA „Aivars" piemēroja administratīvo sodu 100 latu apmērā pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī – LAPK) 80.panta otrās daļas.

2007.gada 9.februārī Valsts vides dienestā saņemta pieteicējas sūdzība par Jūras un iekšējo ūdeņu pārvaldes Mērsraga kontroles sektora vadītāja 2007.gada 8.janvāra lēmumu Nr.11Q/002206.

Izskatot sūdzību VVD ģenerāldirektors 2007.gada 9.martā pieņēma lēmumu Nr.G01/9P, ar kuru nolēma atcelt Jūras un iekšējo ūdeņu pārvaldes Mērsraga kontroles sektora vadītāja 2007.gada 8.janvāra lēmumu Nr.11Q/002206 un sodīt SIA „Aivars" ar naudas sodu 100,-Ls apmērā pēc LAPK 80.panta otrās daļas.

[3] Nepiekrītot VVD ģenerāldirektora pieņemtajam lēmumam, pieteicēja to pārsūdzēja iesniedzot pieteikumu Administratīvajā rajona tiesā. Pieteikumā norādīts tālāk minētais:

[3.1] Pieteicējs norāda, ka atbildētājs savu lēmumu pamato ar LAPK 286.panta nosacījumiem. Ņemot vērā to, ka jo soda mērs nav grozīts, bet gan palicis nemainīgs, atbildētāja lēmums neatbilst lēmumu pamatojošai tiesību normai, tātad ir prettiesisks.

[3.2] Tāpat VVD ģenerāldirektors lēmumu pamato ar Administratīvā procesa likuma (turpmāk arī – APL) 81.panta otrās daļas 4.punktu. Pieteicējs norāda, ka pamatojoties uz APL 1.panta trešā daļā ietverto, apstrīdētais lēmums, kā administratīvais akts attiecībā uz pieteicēju satura ziņā nenodibina, negroza, nekonstatē un neizbeidz ar apstrīdēto lēmumu atceltajā lēmumā Nr.11Q/002206 nodibinātās tiesiskās attiecības, kā arī nemaina faktisko situāciju, līdz ar to nav uzskatāms par satura ziņā citādu administratīvo aktu.

[3.3] Pieteicējs nepiekrīt atbildētāja secinājumam, ka pieteicējs pārkāpis EEK regulas 2807/83 prasības. Pieteicējs norāda, ka uz kuģa tika paturēts pēc nosvēršanas fiksētais 2500 kg reņģu apjoms pret 2000 kg ziņoto reņģu apjomu, kas nepārsniedz 20% apmēru un fiksētais 700 kg brētliņu apjoms pret 500 ziņoto reņģu apjomu, kas tāpat nepārsniedz 20%. Atbildētājs nav ņēmis vērā, ka pieteicēja kuģa kapteinis, ievērojot Eiropas Kopienu komisijas prasības, godprātīgi žurnāla ierakstos fiksējis nelabvēlīgos meteoroloģiskos laika apstākļos aprēķināto un faktiski nosvērto zivju daudzumu un to, ka konstatētais pārkāpums ir tikai 0,018% no kopējās kravas apjoma.

[3.4] Kā to savā lēmumā konstatējis arī atbildētājs, pieteicēja zvejas rīka acu izmērs praksē atbilst pieļautajam lielumam un tas tiek pielietots zvejā jau vairākus gadu desmitus un līdz šim brīdim nav bijuši pat mutiski aizrādījumi par šīs kuģa žurnāla ailes nepareizu aizpildīšanu pēc jaunās zvejas rīku acu mērīšanas sistēmas.

[3.5] Pieteicējs uzskata, ka atbildētājs pārkāpis APL 7., 8., 10., un 11. pantā noteiktos principus.

[4] Atbildētājs – Valsts vides dienests – rakstveida paskaidrojumā tiesai pieteikumu neatzīst un noraida kā nepamatotu. Paskaidrojumā norādīts tālāk minētais:

[4.1] Pieteicēja pārkāpa Eiropas Komisijas 1983.gada 22.septembra Regulas (EK) Nr.2807/83 sīki izstrādātās normas par to kā reģistrēt informāciju par dalībvalstu veikto zivju nozveju 5.panta otrās daļas pārkāpumus. Tāpat pieteicēja bija sniegusi nepatiesas ziņas arī Zivsaimniecības informācijas daļai par nozvejoto zivju apjomu, tādējādi, pārkāpjot 2005.gada 11.janvāra Ministru kabineta noteikumu Nr.41 „Par rūpniecisko zveju teritoriālajos ūdeņos un ekonomiskās zonas ūdeņos" 8.18 punktu un 2001.gada 27.februāra Ministru kabineta noteikumu Nr.85 „Noteikumi par zivju izkraušanas kontroli un zivju tirdzniecības un transporta objektu, noliktavu un ražošanas telpu pārbaudi" 4.punktu.

[4.2] Tāpat konstatējot, ka zveja veikta ar 14 mm trali, atbildētājs secināja, ka ir pārkāpta 2005.gada 21.decembra Eiropas Padomes Regula (EK) Nr.2187/2005, ar ko nosaka tehniskus pasākumus zvejas resursu saglabāšanai. Šī Regula atceļ Regulu (EK)Nr.88/98, kas nosaka, ka reņģu un brētliņu zveja ar traļiem, kuru acu izmērs ir mazāks par 16 mm ir aizliegta.

[4.3] Precīzu ierakstu veikšana zvejas žurnālā ir nepieciešama, lai tiktu noteikts zvejnieka reāli izmantotais zvejas limits. Valsts zivsaimniecības pārvaldei ir tiesības limita neapgūšanas rezultātā to samazināt nākamajam gadam. Tāpēc norādot lielāku nozveju, zvejnieks izvairās no iespējamā limita samazināšanas. Ieraksts zvejas žurnālā nav tikai formāls zvejnieku pienākums. Atbilstoši pieteicējas parakstam par zveju 2006.gada decembrī, redzams, ka nozveja norādīta 44700 kg, bet izkrauti 53100 kg,

šie dati tiek norādīti saskaņā ar zvejas žurnāliem. Ņemot vērā to, ka pieteicējai 2006.gadā nespēja nozvejot tai piešķirto 48,5 tonnas reņģu un 20,9 tonnas brētliņu limitu, tad naudas sods par pārkāpumu ir samērīgs.

[4.4] Satura ziņā citu administratīvo aktu VVD ģenerāldirektors izdeva, jo sākotnējā lēmumā un protokolā tika pieļautas atsevišķas nebūtiskas neprecizitātes.

[5] Tiesas sēdē SIA „Aivars" pārstāvis prasību uzturēja uz pieteikumā minētajiem argumentiem. Pieteicējas pārstāvis papildus norādīja, ka jūrā nav iespējams precīzi nomērīt nozvejoto zivju daudzumu, jo konteineros var būt ūdens, kas nenotek, tāpēc rodas kļūdas. Savukārt kuģa žurnāla ierakstos minētais traļa tīkla acu izmērs atbilst Eiropas Savienības noteiktajiem normatīviem, jo acu izmērs ir ierakstīts pēc agrāk pastāvējušās acu mērīšanas sistēmas.

[6] Atbildētāja pārstāvis pieteikumu neatzina pamatojoties uz Lēmumā un paskaidrojumos tiesai ietvertajiem argumentiem. Papildus tam atbildētāja pārstāvis minēja, ka šādas atšķirības zvejnieku sniegtajos datos ir bieži sastopamas, jo tas ir saistīts ar nozvejas limitiem, - nenorādot faktisko nozvejoto zivju daudzumu vēlāk ir iespēja variēt, proti, ja limits netiek nozvejots, to nākošajā gadā var samazināt, savukārt limitu pārsniegt ir aizliegts, jo par to var draudēt sankcijas. Nav pamatota pieteicējas iebilde, ka atšķirība nav pārsniegusi 20% robežu, jo pārsniegums ir jārēķina no žurnāla 15. ailē atspoguļotā un ziņotā daudzuma. Sākotnējais lēmums tika atcelts tikai viena iemesla dēļ, jo tajā nebija pareizi norādīts pamatojums – nebija norādīts pareizs regulas numurs

Motīvu daļa

[7] Tiesa, pārbaudot lietas materiālus un noklausoties administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumus, atzīst, ka pieteikums nav pamatots un ir noraidāms.

[8] Administratīvā procesa likuma 103.pantā noteikts tiesas pienākums, izskatot administratīvo lietu, pārbaudīt iestādes izdota administratīvā akta tiesiskumu un lietderības apsvērumus iestādes rīcības brīvības ietvaros. Administratīvā akta tiesiskums tiek vērtēts, pārbaudot, vai iestāde, to izdodot, rīkojusies saskaņā ar materiālajām un procesuālajām normām. Lietderības apsvērumi tiek vērtēti, pārbaudot, vai administratīvais akts izdots pamatoti un vai tas pārlieku neierobežo personas intereses, samērojot tās ar sabiedrības interešu aizsardzību.

Administratīvā akta, ar kuru uzlikts administratīvais sods, izdošana saistīta arī ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā noteiktā procesa ievērošanu, līdz ar to tiesa, izskatot šīs kategorijas lietas, vadās arī pēc šajā kodeksā noteiktajām tiesību normām.

[9] Lietā konstatēti šādi faktiskie apstākļi:

[9.1] Veicot nozvejas datu apkopošanu, VVD Jūras un iekšējo ūdeņu pārvalde, konstatēja, ka 2006. gada 17. decembrī SIA „Aivars" piederošā kuģa „Ena" zvejas žurnālā ir ierakstīti dati, kas liecina par administratīvā pārkāpuma izdarīšanu. Par minēto Jūras un iekšējo ūdeņu pārvaldes Mērsraga kontroles sektora vadītājs 2007.gada 2.janvārī pieteicējai sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.AE002206 (turpmāk – Protokols (lietas lapa Nr.28)). Ar Protokolu ir konstatēts, ka pieteicējai piederošā kuģa „Ena" zvejas žurnāla Nr. 120436 15. ailē par 2006.gada 17. decembri ir ierakstīts nozvejas apjoms – 2000 kg reņģu un 500 kg brētliņu, savukārt izkrautais daudzums (žurnāla 19. aile) – 2500 kg reņģu un 700 kg brētliņu. Kļūda kilogramos, kas pieļauta ziņojot Jūras un iekšējo ūdeņu pārvaldes Zivsaimniecības informācijas daļai un reģistrējot nozvejas žurnālā, pārsniedz normatīvajos aktos noteikto 20% robežu, kas ir

normatīvu pārkāpums, tāpat arī zvejas rīka izmērs zvejas žurnālā ierakstīts nepareizi – neatļautais 14 mm *(lietas lapa Nr.32).*

[9.2] Atbilstoši pieteicējas pārskatam par zveju 2006.gada decembrī, redzams, ka nozveja norādīta 44700 kg, bet izkrauti 53100 kg, šie dati tiek norādīti saskaņā ar zvejas žurnāliem. *(lietas lapa Nr.33)*

[9.3] 2007.gada 8.janvārī Jūras un iekšējo ūdeņu pārvaldes Mērsraga kontroles sektora vadītājs pieņēma lēmumu Nr.11Q/002206, ar kuru SIA „Aivars" piemēroja administratīvo sodu 100 latu apmērā pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 80.panta otrās daļas *(lietas lapa Nr.30).*

[9.4] 2007.gada 9.februārī Valsts vides dienestā saņemta pieteicējas sūdzība par Jūras un iekšējo ūdeņu pārvaldes Mērsraga kontroles sektora vadītāja 2007.gada 8.janvāra lēmumu Nr.11Q/002206 *(lietas lapas Nr.34-36).*

[9.5] Izskatot sūdzību, VVD ģenerāldirektors 2007.gada 9.martā pieņēma lēmumu Nr.G01/9P, ar kuru nolēma atcelt Jūras un iekšējo ūdeņu pārvaldes Mērsraga kontroles sektora vadītāja 2007.gada 8.janvāra lēmumu Nr.11Q/002206 un sodīt SIA „Aivars" ar naudas sodu 100,-Ls apmērā pēc LAPK 80.panta otrās daļas *(lietas lapas Nr.37-40).*

[10] Atbilstoši LAPK 9.panta pirmajai daļai par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība. Tātad, lai personas rīcību LAPK izpratnē atzītu par pārkāpumu, tai ir jābūt prettiesiskai.

[11] Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 272.pantu institūcijai, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

[12] LAPK 239.panta 1.punkts noteic, ka lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā jāizbeidz, ja nav bijis notikuma vai tajā nav administratīvā pārkāpuma sastāva. Līdz ar to, lai būtu pamats saukt personu pie administratīvās atbildības, tiesa administratīvo pārkāpumu lietās ir nepieciešams konstatēt administratīvā pārkāpuma sastāvu.

Administratīvā pārkāpuma sastāvu veido administratīvā pārkāpuma objekts, objektīvā puse, subjekts un subjektīvā puse. Ja kaut viena no administratīvā pārkāpuma sastāvu veidojošām pazīmēm iztrūkst, atzīstams, ka nodarījumā nav administratīvā pārkāpuma sastāva.

[13] Tiesas ieskatā vispirms ir jāpārbauda, vai konkrētajā gadījumā iztrūkst kāda no administratīvā pārkāpuma pazīmēm, kas paredzēta LAPK 80. panta otrajā daļā, un vai nav pamata pieņemt lēmumu par lietvedības izbeigšanu administratīvā pārkāpuma lietā.

LAPK 80. panta otrajā daļā (redakcijā, kad tika izdarīts pārkāpums) ir paredzēta administratīvā atbildība par medību vai zvejas noteikumu pārkāpšanu vai citāda veida dzīvnieku izmantošanas noteikumu pārkāpšanu. Par šo pārkāpuma izdarīšanu uzliek naudas sodu fiziskajām personām no divdesmit līdz divsimt piecdesmit latiem, konfiscējot pārkāpuma priekšmetus un izdarīšanas rīkus vai bez konfiskācijas, bet juridiskajām personām – no piecdesmit līdz piecsimt latiem, konfiscējot pārkāpuma priekšmetus un izdarīšanas rīkus vai bez konfiskācijas.

[14] Lietā faktiski nepastāv strīds par administratīvā pārkāpuma objektu, kā arī nepastāv strīds par subjektu. Proti, pieteicēja ir juridiskā persona, kas nodarbojas ar rūpniecisko zveju, un atbilstoši LAPK 14^1. pantam un 80. panta otrās daļas speciālajai normai ir saucama pie administratīvās atbildības par LAPK 80. panta noteikumu pārkāpumu.

Strīds lietā pastāv par objektīvo pusi, proti, par pieteicējas rīcības atbilstību normatīvajos aktos noteiktajām administratīvā pārkāpuma pazīmēm, un subjektīvo pusi – pieteicējas vainu attiecīgā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā.

[15] Kā var redzēt no LAPK 80. panta otrās daļas dispozīcijas, LAPK 80. panta otrajā daļā ietvertā tiesību norma ir blanketa tiesību norma, kuras saturs rodams, izpētot citus normatīvos aktus, kas regulē zvejas noteikumus.

Kā pamatojumu LAPK 80. panta otrās daļas tiesību normas piemērošanai, atbildētāja ir atsaukusies uz speciālo noteikumu, kuri ir paredzēti Eiropas Komisijas 1983. gada 22. septembra Regulas (EEK) Nr.2807/83 1. panta pirmajā daļā, 5. panta otrajā daļā, 2005. gada 21. decembra Padomes Regulā (EK) Nr.2187/2005, Latvijas Republikas Ministru kabineta 2005. gada 11. janvāra noteikumu Nr.41 „Noteikumi par rūpniecisko zveju teritoriālos ūdeņos un ekonomiskās zonas ūdeņos" 8.18. apakšpunktā un Latvijas Republikas Ministru kabineta 2001. gada 27. februāra noteikumu Nr.85 „Noteikumi par zivju izkraušanas kontroli un zivju tirdzniecības un transporta objektu, noliktavu un ražošanas telpu pārbaudi" 4. punktā.

[16] Komisijas 1983. gada 22. septembra Regulas (EEK) Nr.2807/83 1. panta pirmajā daļā ir noteikts, ka ierakstus kuģa žurnālā, kas tiek prasīts saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 2057/82 3. pantu, veic kapteinis saskaņā ar I pielikumā vai II pielikumā sniegto paraugu atkarībā no zvejas zonas un par visām zvejas darbībām attiecībā uz sugām, uz kurām attiecas noteikumi un nosacījumi, kas ir spēkā attiecīgajās ICES/NAFO zonās, kā paredzēts minētā 3. panta 1. punktā. I pielikumā sniegto kuģa žurnāla paraugu izmanto attiecībā uz visām zvejas zonām, izņemot tās, kas ietilpst NAFO 1. apakšplatībā un ICES V nodalījuma a) apakšnodalījumā un XIV nodalījumā, šādā gadījumā izmantojot II pielikumā sniegto kuģa žurnāla paraugu. Šos kuģa žurnālus aizpilda saskaņā ar norādījumiem, kas izklāstīti attiecīgi IV un V pielikumā.

No iepriekš minētā IV pielikuma prasībām secināms, ka ierakstus zvejas žurnālā par nozvejoto zivju daudzumu veic kuģa kapteinis līdz katras dienas plkst.24.00 un brīdī, kad kuģis ieiet ostā. No IV pielikuma 2.3. punkta izriet, ka zvejas žurnālā norādāmi zvejas rīki un tīkla acu lielums. 2.4.2. punktā ir teikts, ka nozvejotās zivis reģistrējamas pa sugām, norādot dzīvsvaru kilogramos (15. aile). 3. punktā ir teikts, ka kuģa žurnāla atsaucē Nr. 19 (19. aile) norādāms kopējais izcelto/pārkrauto zivju svars pa sugām. Jānorāda visu faktiski izcelto vai pārkrauto zivju svaru vai daudzumu pa sugām, kas uzskaitītas VII pielikumā. Svaram būtu jāatbilst zivju svaram tūlīt pēc izcelšanas, t.i., pēc visa veida apstrādes, kas veikta uz kuģa. Vēlāk dalībvalsts attiecīgās iestādes piemēro pārrēķina koeficientus, lai aprēķinātu atbilstošo dzīvsvaru.

Visiem ierakstiem ir jāatbilst faktiskajai nozvejai, ko apliecina kuģa kapteinis ar savu parakstu (4.1.4. punkts).

Minētā IV pielikuma 4.2. punktā ir regulēta ziņošanas kārtība, savukārt 4.3. punktā ir definēti kapteiņa pienākumi, kuros īpaši norādīts, ka kuģa kapteiņa ziņojumiem ir jābūt patiesiem un jāatbilst ierakstiem zvejas žurnālā (4.3.2.punkts).

Atbilstoši noteikumi ir paredzēti arī šīs Regulas V pielikumā.

No Regulas (EEK) Nr.2807/83 minētajiem noteikumiem izriet, ka kuģa „Ena" kapteinim zvejas žurnālā bija jānorāda bija jānorāda zvejas žurnālā patiesa informācija, tāpat arī attiecīgajiem dienestiem bija jāpaziņo faktiskais nozvejoto zivju

daudzums, savukārt pieteicējai, kā kuģa „Ena" īpašniecei un attiecīgā kapteiņa darba devējai bija jānodrošina Regulas (EEK) Nr.2807/83 prasību izpildi.

Atbildētājs attiecīgo pieteicējas pienākumu ir pamatojis arī ar Latvijas Republikas Ministru kabineta 2005. gada 11. janvāra noteikumu Nr.41 „Noteikumi par rūpniecisko zveju teritoriālos ūdeņos un ekonomiskās zonas ūdeņos" 8.18. apakšpunktu, kas piemēro iepriekš minēto Regulu (EEK) Nr.2807/83 un noteic paziņošanas kārtību, proti, pirms kuģa ienākšanas ostā ziņot par kuģa nozveju un paredzamo ienākšanas laiku ostā atbilstoši Eiropas Savienības tiesību aktu prasībām. Pirms ienākšanas Latvijas ostās nepieciešamās ziņas (4.pielikums) nosūtīt Valsts vides dienestam, izmantojot elektroniskos vai mobilos (SMS) saziņas līdzekļus.

Atbildētājs Lēmumu ir pamatojis arī ar Latvijas Republikas Ministru kabineta 2001. gada 27. februāra noteikumu Nr.85 „Noteikumi par zivju izkraušanas kontroli un zivju tirdzniecības un transporta objektu, noliktavu un ražošanas telpu pārbaudi" 4. punktu, kas noteic, ka kuģa kapteinis vismaz divas stundas pirms kuģa ienākšanas ostā vai citā izkraušanas vietā jūras krastā nosūta Jūras vides pārvaldei vai tās norādītajam ostas dienestam ziņojumu, kurā norāda kuģa vārdu, paredzamo kuģa ienākšanas laiku ostā, nozvejoto zivju sugu un daudzumu. Pēc ziņojuma saņemšanas ostas dienests saskaņā ar vienošanos ar Jūras vides pārvaldi jebkurā diennakts laikā nekavējoties informē to par ziņojuma saturu. Arī šī norma atbilst iepriekš minētās Regulas (EEK) Nr.2807/83 prasībām.

[17] No Protokola izriet, ka pieteicēja ir sodīta par divu atsevišķu pārkāpumu, kas paredzēti vienā LAPK 80. panta otrajā daļā, izdarīšanu, proti, gan par nepareizu ziņu sniegšanu par nozvejoto zivju daudzumu (procentuālo pārsniegumu), gan par zvejas žurnālā nepareizu ziņu norādīšanu attiecībā par tīkla acs izmēru.

[17.1] Nozvejoto zivju daudzumu un iespējamo procentuālo pārsniegumu regulē Komisijas 1983. gada 22. septembra Regulas (EEK) Nr.2807/83 5. panta pirmā daļa, kurā ir noteikts, ka pieļaujamā pielaide, aprēķinot to zivju daudzumu kilogramos, uz ko attiecas noteikumi un nosacījumi un ko patur uz kuģa, ir 20 %.

Attiecībā par šīs normas ievērošanu atbildētājs ir konstatējis, ka pieteicēja šo normatīvu nav ievērojusi, savukārt pieteicēja norāda, ka, pirmkārt, jūrā nav iespējams precīzi nomērīt nozvejoto zivju daudzumu, otrkārt, pieteicēja uzskata, ka atbildētājas nav pareizi aprēķinājis procentuālo pārsniegumu, proti, pieteicējasprāt procentuālā attiecība ir jārēķina no faktiski nozvejotā zivju daudzuma (19.aile).

Tiesa uzskata, ka pieteicējas argumenti iepriekš minētā sakarā nav pamatoti un atbildētājs ir pareizi konstatējis normatīvu pārkāpumu. Tiesa pamato savu viedokli ar turpmāk minētiem argumentiem.

[17.1.1] Tiesa var piekrist pieteicējai, ka uz kuģa jūrā precīza nozvejoto zivju daudzuma noteikšana ir apgrūtināta, tomēr, kā tas izriet no atbildētāja paskaidrojumiem, tiesa atzīst, ka ir iespējams veikt zivju svēršanu arī ar lielāku rūpību, iegūstot precīzāku rezultātu, kas mazāk atšķirtos no tā, kāds rezultāts tiek iegūts zivis sverot krasta apstākļos. Bez tam, tiesas ieskatā Komisijas 1983. gada 22. septembra Regulas (EEK) Nr.2807/83 mērķis ir tāds, lai zvejnieki veiktu nozvejoto zivju svēršanu pēc iespējas precīzāk. Tomēr, kā tas redzams no šīs Regulas, ir atzīsts, ka precīzu rezultātu iegūt nav iespējams, līdz ar to 5. panta pirmajā daļā arī ir iestrādāts pamatots normatīvs, kas pieļauj iespējamās kļūdas 20% apmērā pastāvēšanu. Līdz ar to var secināt, ka Komisija ir jau paredzējusi šādu situāciju rašanās iespēju un atzinusi par normu kļūdu 20% robežās, savukārt šī rādītāja pārsniegums jau tiek uzskatīts par nepieļaujamu rīcību, kas iziet ārpus normālas prakses robežām. Šajā gadījumā nav svarīgi, vai kļūda ir radusies kapteiņa neuzmanības vai nekompetences dēļ. Kļūdas

robežas ir noteiktas, vadoties no tā, ka tiek pieņemts, ka kuģa kapteinis ir kompetents sava aroda pratējs.

[17.1.2] Pieteicēja pieteikumā (4.punkts) ir norādījusi, ka kļūda 20% ir aprēķināma no tā zivju svara, kas ir noteikts, sverot zivis krastā un atspoguļots zvejas žurnāla 19. ailē, proti, no 2500 kg reņģēm un 700 kg brētliņām, līdz ar to pieteicēja uzskata, ka pieļaujamā kļūda ir pārsniegta tika attiecībā uz brētliņām.

Tiesa nevar piekrist pieteicējai, jo atbilstoši Komisijas 1983. gada 22. septembra Regulas (EEK) Nr.2807/83 5. panta pirmās daļas normas jēgai kļūda ir rēķināma no tā zivju daudzuma, kas ir svērts uz kuģa, jo kļūda ir pieļaujama tieši mērījumam, kas veikts apgrūtinātos apstākļos – uz kuģa. Līdz ar to tiesa atzīst par pamatotu atbildētāja konstatēto Regulas (EEK) Nr.2807/83 5. panta pirmās daļas normas pārkāpumu.

Maksimālais nozvejoto reņģu daudzums, piemērojot Regulas (EEK) Nr.2807/83 5. panta pirmajā daļā noteikto normatīvu 20% apmērā, varēja būt 2400 kg (20% no 2000 kg ir 400 kg, kopā – 2400 kg). Pieteicēja bija norādījusi, ka pēc svēršanas krastā reņģu ir 2500 kg, kas par 100 kg pārsniedz pieļaujamo daudzumu attiecībā pret uz kuģa svērto.

Maksimālais nozvejoto brētliņu daudzums, piemērojot Regulas (EEK) Nr.2807/83 5. panta pirmajā daļā noteikto normatīvu 20% apmērā, varēja būt 2400 kg (20% no 500 kg ir 100 kg, kopā – 600 kg). Pieteicēja bija norādījusi, ka pēc svēršanas krastā brētliņu ir 700 kg, kas par 100 kg pārsniedz pieļaujamo daudzumu attiecībā pret uz kuģa svērto.

[17.2] Atbildētājs ir piemērojis pieteicējai arī administratīvo atbildību zvejas žurnālā nepareizu ziņu norādīšanu attiecībā par tīkla acs izmēru.

Padomes Regula (EK) Nr. 2187/2005 (2005. gada 21. decembris), ar ko nosaka tehniskus pasākumus zvejas resursu saglabāšanai Baltijas jūrā, Beltos un Zunda šaurumā un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1434/98, un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 88/98 3. pants un 2. pielikums noteic, ka tīkla acu izmērs, zvejojot ar traļiem, nedrīkst būt mazāks par 16 mm.

Kā izriet no pieteicējas zvejas žurnāla (lietas 32. lapa) 9.ailes tīkla acs izmērs ir norādīts 14 mm.

Pieteicēja tiesas sēdē norādīja ((skat tiesas sēdes protokola 3. lapu), ka traļa tīkla acu izmērs atbilst Eiropas Savienības noteiktajiem normatīviem, proti, faktiski ir 28 mm. Acu izmērs ir ierakstīts pēc agrāk pastāvējušās acu mērīšanas sistēmas, šāds izmērs ir rakstīts zvejas žurnālos jau ilgu laiku, bet par to nav bijuši aizrādījumi.

Tiesa konstatē, ka lietā nav strīda par faktisko tīkla acu izmēru, kāds bija pieteicējai zvejojot, jo dabā tīkla acis nav pārmērītas, un atzīstams, ka tas bija 28 mm, kā to norāda pieteicēja.

Tiesa konstatē, ka tīkla acu izmērs ir atbildis Eiropas Savienības noteiktajiem normatīviem, bet administratīvā atbildība ir piemērota tieši par faktiskiem apstākļiem neatbilstošu ierakstu veikšanu nozvejas žurnālā, proti, par Komisijas 1983. gada 22. septembra Regulas (EEK) Nr.2807/83 un Latvijas Republikas Ministru kabineta 2005. gada 11. janvāra noteikumu Nr.41 „Noteikumi par rūpniecisko zveju teritoriālos ūdeņos un ekonomiskās zonas ūdeņos" 8.3. apakšpunkta un 1. Pielikuma prasību neievērošanu, kas faktiski atbilst pārkāpuma sastāvam par zivju daudzuma nepareizu norādīšanu zvejas žurnālā. Ņemot vērā minēto, tiesa uzskata, ka pieteicējas rīcībā nav saskatāms Padomes Regula (EK) Nr. 2187/2005 (2005. gada 21. decembris), ar ko nosaka tehniskus pasākumus zvejas resursu saglabāšanai Baltijas jūrā, Beltos un Zunda šaurumā un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1434/98, un ar ko atceļ Regulu (EK)

Nr. 88/98, normu pārkāpums. Līdz ar to atbildētājs ir nepamatoti piemērojis minēto tiesību normu.

[18] Vadoties no iepriekš konstatētā, tiesa atzīst, ka atbildētājs ir pareizi konstatējis, ka pieteicēja ir pārkāpusi zvejas žurnāla aizpildīšanas kartību un, ņemot vērā, ka zvejas žurnāla aizpildīšana ar iepriekš minētajiem normatīvajiem aktiem ir atzīta par zvejas procesa sastāvdaļu, ir pamatoti saucis pieteicēju pie administratīvās atbildības par LAPK 80. panta otrajā daļā paredzēto zvejas noteikumu pārkāpšanu.

[19] Saskaņā ar LAPK 32. panta pirmo un otro daļu sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem. Uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

LAPK 80. panta otrās daļas (redakcijā, kad tika izdarīts pārkāpums) sankcijā bija noteikts, ka par pantā minētā pārkāpuma izdarīšanu uzliek naudas sodu fiziskajām personām no divdesmit līdz divsimt piecdesmit latiem, konfiscējot pārkāpuma priekšmetus un izdarīšanas rīkus vai bez konfiskācijas, bet juridiskajām personām – no piecdesmit līdz piecsimt latiem, konfiscējot pārkāpuma priekšmetus un izdarīšanas rīkus vai bez konfiskācijas.

Pietiecējai par izdarīto pārkāpumu ir piemērots naudas sods Ls 100 apmērā.

Pārbaudot Lēmumu, tiesa konstatē, ka atbildētāja nav konstatējusi ne apstākļus, kas atbildību mīkstina, ne apstākļus, kas atbildību pastiprina, tomēr ir vērtēts sabiedriskās kārtības aizskārums, ko rada nepareizi aizpildot zvejas žurnālu, it īpaši attiecībā uz zivju daudzumu, kas saistīts ar noteikto nozvejas limitu ievērošanu un iespējām to izkontrolēt. Bez tam ir ņemts vērā, ka žurnālā ir divi nepareizi ieraksti. Līdz ar to secināms, ka atbildētājs ir izdarījis lietderības apsvērumus attiecībā par piemēroto sodu.

Tiesa izvērtējot atbildētāja argumentus, ņemot vērā arī to, ka pieteicēja ir juridiska persona, vērtē piemēroto sodu kā pamatotu un samērīgu.

[20] Pieteicēja ir norādījusi, ka nav pamatots atbildētājs lēmums atcelt sākotnējo lēmumu, tā vietā izdodot tieši tādu pašu lēmumu.

Pārbaudot pieteicējas norādīto, tiesa konstatē, ka ar Lēmumu ir atcelts sākotnējais 2007. gada 8.janvāra lēmums Nr.11Q/002206, un tā vietā ir pieņemts lēmums uz tā paša pamata un piemērots tāds pats soda mērs. No lietas materiāliem un atbildētāja paskaidrojumiem konstatējams, ka sākotnējā 2007. gada 8.janvāra lēmumā Nr.11Q/002206 bija pareizi konstatēti faktiskie apstākļi un pieteicējs pamatoti tika saukts pie administratīvās atbildības, tomēr ir bijusi nepareizi norādīts normatīvais akts – regula, kuru pieteicēja ir pārkāpusi. Tiesas ieskātā atbildētājs, konstatējot kļūdu, ir pamatoti piemērojis LAPK 286. panta pirmās daļas 4. punktu, ievērojot LAPK 37. pantā paredzēto termiņu.

Pārbaudot arī citu procesuālo normu ievērošanu, tiesa nekonstatē būtisku pārkāpumu esamību, kas būtu noveduši pie nepareiza lietas iznākuma. Līdz ar to tiesa konstatē, ka Lēmums ir tiesisks un pamatots.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246. – 251, 289.-291. pantu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286. panta pirmās daļas 1. punktu, tiesa

nosprieda:

sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Aivars" pieteikuma par Valsts vides dienesta ģenerāldirektora 2007.gada 9.marta lēmuma Nr.G01/9P atcelšanu **noraidīt**.

Tiesas spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvajā rajona tiesā.

Spriedums sastādīts 2009.gada 9.janvārī.

Tiesnesis /paraksts/ Dz.Melbārdis

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas
tiesnesis _____ Dz.Melbārdis
Rīgā, 2009.gada 9.janvārī